

F. t. l. vedr. dødsboskatteloven m.v.

des særbo, skal indkomsten ikke også beskattes i forbindelse med skiftet efter længstlevende,

- reglen om, at den førstafdøde ægtefælles negative skat af aktieindkomst, der ikke har kunnet rummes i slutskat for årene før dødsfaldet, medregnes ved anvendelsen af reglerne om modregning af negativ skat af sådan aktieindkomst i slutskatten i henholdsvis længstlevendes mellempperiode, når boet er skattefritaget, og bobeskatningsperioden, når længstlevendes bo ikke er skattefritaget,
- reglen om, at beløbsgrænsen for endelig skat af aktieindkomst efter personskattelovens § 8 a, stk. 1, forhøjes til det dobbelte, og
- reglen om, at foreløbige indkomstskatbeløb, der er betalt af den førstafdøde ægtefælle, skal godskrives henholdsvis længstlevendes mellempperiode og boperioden i længstlevendes bo.

Derimod gælder reglen om et ekstra mellempriodefradrag vedrørende førstafdøde for skiftet af længstlevendes uskiftede bo, uanset om førstafdøde har haft et særbo, der er skiftet eller er under skifte ved længstlevendes død.

Da der er tale om en usædvanlig situation, da særreglerne herom er komplicerede, og da dødsboskatteloven indeholder et særligt kapitel 11 om skifte af et særbo, samtidig med at en efterlevende ægtefælle overtager det hidtidige fælleseje og skilsmisssæreje til uskiftet bo, foreslås det, at særreglen i § 66 A, stk. 3, placeres i dette kapitel. Bestemmelsen foreslås placeret som et nyt stk. 7 i § 67 umiddelbart efter stk. 6, der regulerer, hvilke regler der gælder for den efterlevende ægtefælle i levende live, når der forefindes et særbo efter førstafdøde.

Den anden særlige situation, dødsboskattelovens § 66 A, stk. 4, er en situation, hvor den længstlevende ægtefælle både efterlader sig det hidtidige uskiftede bo og et særbo. Det foreskrives, at reglerne i § 66 A, stk. 1-3, finder anvendelse, når begge boer undergives en fælles skiftebehandling.

Efter sin umiddelbare ordlyd indeholder bestemmelsen ikke regler om, hvordan der skal forholdes, hvis de to boer undergives hver sin skiftebehandling. Af sammenhængen med § 66 A, stk. 1, kan imidlertid udledes, at i disse tilfælde gælder § 66 A for det hidtidige uskiftede bo, men ikke for det særbo, der skiftes separat ved siden af.

Dødsboskattelovens § 4, stk. 6, omhandler generelt den situation, at en afdød både efterlader sig et uskiftet bo og et særbo. Det fastslås, at de regler i dødsboskatteloven, der gælder, når en afdød gift person umiddelbart efterlader sig både fælleseje og særbo, også finder anvendelse i disse tilfælde.

Den bagvedliggende forudsætning er således, at *enten* skiftes særboet, mens fællesboet overtages til uskiftet bo, *eller* også undergives de to boer en fælles skiftebehandling. Der er kun behov for få særregler i dødsboskattelovens afsnit II om de skiftede boer, der regulerer situationen med to samtidige skifter, jf. herom afsnit 3.6. i de almindelige bemærkninger.

Da dødsboskattelovens § 4, stk. 6, i forvejen regulerer situationen, hvor en afdød person efterlader sig både et uskiftet bo og et særbo, synes § 66 A, stk. 4, for så vidt overflødig. Til gengæld ses der at være behov for en særregel om situationen, hvor de to boer skiftes hver for sig, således at det sikres, at særreglerne da kun anvendes på det uskiftede bo. Det foreslås derfor, at der indsættes en særregel herom afslutningsvis i § 4, stk. 6. At særreglerne om to dødsfald inden for samme indkomstår gælder for det samlede bo, når boerne skiftes samlet, følger af stk. 6, 1. pkt.

Den tredje særlige situation, dødsboskattelovens § 66 A, stk. 5, er en situation, hvor den sidst afdøde ægtefælles bo opfylder betingelserne for at kunne afsluttes ved boudlæg. Det foreskrives, at de skatteretlige regler om boudlæg gælder.

Bestemmelsen må anses for overflødig, eftersom de to successive dødsfald i samme indkomstår ikke skaber en særlig botype, hverken skifteretligt eller skatteretligt, jf. ovenfor. Det foreslås derfor, at denne bestemmelse ikke videreføres.

Til nr. 8, 44 og 58

Dødsboskattelovens § 5 fastlægger varigheden af et dødsbos indkomstskattepligt. Hovedreglen er, at boets indkomstskattepligt omfatter boperioden. Stk. 2 fastslår som en undtagelse hertil, at når der sker acontoudlodning af aktiver fra dødsboet, ophører dødsboets indkomstskattepligt vedrørende det udloddede på udlodningsdagen. Indkomstskattepligten overgår i så fald til udlodningsmodtageren.

Efter dødsboskattelovens § 5, stk. 2, er det dog en betingelse for at tillægge acontoudlodningen skattemæssig virkning, at boet har givet en række oplysninger til SKAT senest 4 uger efter udlodningsdagen. Der skal oplyses om udlodningsdagen, hvad udlodningen omfatter, hvem der har modtaget udlodningen og værdien af det udloddede på udlodningsdagen.

Efter dødsboskattelovens § 66, stk. 2, har en efterlevende ægtefælle, der overtager boet efter afdøde til uskiftet bo eller som eneste legale arving, en tilsvarende mulighed for at frigøre sig for indkomstskattepligt af aktiver, som acontoudloddes til andre arvinger eller legatarer efter førstafdøde. De to bestemmelser er helt parallelle.